

– вміння самостійно знаходити, накопичувати і переосмислювати наукові знання;

– вміння студентів самостійно орієнтуватися в сучасному інформаційному суспільстві.

Якість упровадження та застосування дистанційної освіти можна оцінювати за допомогою таких показників, як:

– результативність (ступінь засвоюваності знань, можливість застосовувати накопичені знання на практиці, успішність, індивідуальний процес навчання, гнучкі консультації);

– доступність усім верствам населення (студенти, бізнесмени, інваліди, військовослужбовці та ув'язнені так само мають можливість дистанційно навчатися);

– ресурсомісткість (відсутність необхідності відвідувати лекції і семінари, фінансові витрати, матеріальні ресурси, аудиторії, викладачі і т.д.);

– оперативність (час на засвоєння знань, донесення до студентів і т.д.);

– демократичний зв'язок «викладач – студент»;

– комплексне програмне забезпечення;

– провідні освітні технології.

Усе перераховане вище можна віднести до показників ефективності процесу дистанційного навчання. Дистанційна освіта розвивається дуже швидко і для України є перспективною формою вищої освіти.

Н.Є. Каличева

ПРОБЛЕМИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Протягом останніх років відбувається поступовий процес реформування вищої освіти.

Починаючи з 2008 року, коли вперше було введено зовнішнє незалежне оцінювання (ЗНО) для вступу абітурієнтів до вищого навчального закладу, і до сьогоднішнього дня, коли майже повністю усувається людський фактор при подачі документів до ВНЗ, вводиться тестувальне ЗНО для бакалаврів і запроваджуються нові стандарти вищої освіти, освітнім закладам надається повна фінансова, адміністративна, академічна автономія тощо, ВНЗ нашої країни поступово змушують ставати самостійними і конкурентоспроможними на ринку освітніх послуг.

Відхід від традиційних схем роботи закладів вищої школи має змусити їх проводити діяльність з постійного самовдосконалення та оновлення за рахунок розвитку та вдосконалення наукової, освітньої та методичної роботи.

Звісно, сьогоднішня світова криза у політичній, суспільній та економічній системах потребує нових фахівців з новими знаннями, підходами та поглядами. Але як ВНЗ може забезпечити всебічний розвиток такого фахівця, коли в нинішніх умовах його наукова та навчальна діяльність в основному спрямована не на розвиток та вдосконалення, а на виживання.

Звісно, скорочення кількості вищих навчальних закладів за рахунок поглинання менш успішних більшими – це вихід. Але як визначити переваги одного над іншим, яких критеріїв потрібно дотримуватися. Адже кожен ВНЗ має свої особливості, історію, наукову школу. І якою може бути гарантія, що при приєднанні одного навчального закладу до іншого будуть розвиватися на такому ж рівні наукові школи всіх поглинутих ВНЗ.

Та зміни потрібні. Адже головне завдання освітніх установ підготувати на високому рівні багатoproфільного фахівця, який зможе застосувати отримані знання, а не «перенавчатися» на місці працевлаштування. Тому передача знань має базуватися не лише на сучасних потребах ринку, а й на досвіді попередніх поколінь, без чого суспільство не в змозі повноцінно розвиватися та існувати.

Отже, перед тим, як повністю ліквідовувати традиційні основи вищої школи, необхідно враховувати:

- готовність суспільства до новаторства;
- світову політичну та економічну ситуації;
- потреби ринку;
- наявність державної підтримки, адже гарантом незалежності вищих навчальних закладів, їх об'єктивності має бути саме держава;
- орієнтацію на активізацію людських ресурсів, яка має базуватися на ідеях гармонійного розвитку людини;
- інші фактори, урахування яких дасть змогу провести реформування вищої освіти якісно та без значних «втрат».

В.В. Компанієць

ЕКОНОМІКА ЯК СОЦІАЛЬНА ТА ПОВЕДІНКОВА НАУКА: ЗМІНИ У ПІДХОДАХ ДО ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

Відомо, що в Україні з 2016 року був прийнятий новий класифікатор галузей освіти, який відповідає міжнародним стандартам, а саме МСКО у варіанті, переглянutoму у 2011 році на конференції ООН щодо питань освіти, науки та культури. Згідно із цими стандартами економіка належить до групи соціальних та поведінкових наук, поряд із соціологією, психологією, антропологією, демографією.

Тобто, по-перше, необхідно усвідомлювати, що економіка як галузь освіти впливає на формування тієї чи іншої соціально-економічної поведінки особистості та суспільства у цілому. І цей аспект відзначав ще